

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, precum și pentru abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La Capitolul I, titlul Secțiunii 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Actele de stare civilă și persoanele care desfășoară activități în materie de stare civilă”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – Actele de stare civilă sunt înscrisuri autentice prin care se dovedește nașterea, căsătoria sau decesul unei persoane. Acestea se întocmesc în interesul statului și al persoanei de către ofițerii de stare civilă și servesc la cunoașterea numărului și structurii populației, a situației demografice, la apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. – (1) Actele de naștere, de căsătorie și de deces se întocmesc în registre de stare civilă, în două exemplare, ambele originale, și se completează manual, cu cerneală specială de culoare neagră.

(2) Exemplarul I al actelor de stare civilă întocmite la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României pot fi completate și în sistem informatic.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), exemplarul II al actelor de stare civilă se întocmește în format electronic, dacă autoritățile publice locale au emis electronic exemplarul II al actelor de stare civilă.

(4) De la data asigurării, la nivel național, a infrastructurii informatice necesare, exemplarul I al actelor de stare civilă se completează informatic și se păstrează în exemplarul I al registrelor de stare civilă pe suport de hârtie, iar exemplarul II se întocmește numai în format electronic, atât de către ofițerii de stare civilă din țară, cât și cei de la misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României.

(5) În caz de forță majoră care face imposibilă completarea în sistem informatic, actele de stare civilă exemplarul I se completează olograf, urmând ca după încetarea forței majore acestea să fie completate informatic.

(6) Mențiunile ulterioare se înscriu în exemplarul II în format electronic de către ofițerul de stare civilă emitent și se transmit informatic la primăria care are în păstrare registrele de stare civilă exemplarul I, pentru a fi operate pe actele de stare civilă.

(7) Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, denumită în continuare D.E.P.A.B.D., utilizează și valorifică datele din registrele informatice, gestionează și administrează, potrivit legii, Sistemul Informatic Integrat pentru Emiterea Actelor de Stare Civilă, denumit în continuare SIIEASC.

(8) SIIEASC reprezintă ansamblul activităților desfășurate cu mijloace informatice pentru dovedirea identității persoanei, producerea, emiterea și evidența actelor de stare civilă, a modificărilor intervenite în statutul persoanei, necesare individualizării în familie, societate și relația cu statul.

(9) Datele cu caracter personal ale persoanelor fizice sunt protejate de legislația specială și nu pot fi prelucrate decât în condițiile prevăzute de aceasta.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. – (1) Atribuțiile de stare civilă se îndeplinesc în cadrul:

a) serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv al Direcției Generale de Evidență a Persoanelor a municipiului București, denumită în continuare D.G.E.P.M.B.;

b) serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor;

c) primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu sunt constituite servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor;

d) misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României.

(2) Sunt ofițeri de stare civilă:

a) la nivelul unităților administrativ-teritoriale din cadrul județelor: primarii municipiilor, orașelor și comunelor, precum și persoanele care au atribuții de stare civilă;

b) la nivelul municipiului București: primarul general al municipiului București, primarii sectoarelor și persoanele care au atribuții de stare civilă din cadrul sectoarelor municipiului București;

c) la nivelul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare de carieră ale României: șefii acestora.

(3) Sunt ofițeri de stare civilă cu atribuții restrânse:

a) comandanții de nave și aeronave;

b) ofițerii de stare civilă desemnați prin ordin al ministrului apărării naționale sau, după caz, al ministrului afacerilor interne, potrivit prevederilor art. 7 alin. (7).

(4) Activitățile de stare civilă se realizează de către:

a) funcționarii cu atribuții de stare civilă din cadrul instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. a);

b) ofițerii de stare civilă din cadrul instituțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b) – d).

(5) Primarii și șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României pot delega sau retrace, după caz, exercitarea atribuțiilor de ofițer de stare civilă viceprimarului sau secretarului unității administrativ-teritoriale, ori altor funcționari publici din aparatul propriu, respectiv diplomatului care îndeplinește funcții consulare ori unuia dintre funcționarii consulari.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României pot delega sau retrace, după caz, exercitarea atribuțiilor de ofițer de stare civilă personalului angajat al Ministerului Afacerilor Externe trimis în misiune permanentă sau temporară pe funcții tehnico-administrative, care prestează activitate consulară, în situațiile în care diplomatul care îndeplinește funcții consulare sau funcționarul consular se află în imposibilitatea legală de a întocmi actul de stare civilă.

(7) Ofițerul de stare civilă nu poate întocmi acte de stare civilă când este parte sau declarant.”

5. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Cetățenii români și apatrizii sunt obligați să solicite înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă produse în țară la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă.

(2) Cetățenii străini și cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și cetățenii Confederației Elvețiene care au domiciliul sau se află temporar în România pot cere înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă în aceleași condiții ca și cetățenii români.

(3) Cetățenii români și apatrizii sunt obligați să solicite, iar persoanele prevăzute la alin. (2) pot cere înscrierea de mențiuni pe actele de stare civilă întocmite în registrele de stare civilă române.

(4) Cetățenii români aflați în străinătate sunt obligați să solicite înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă la misiunile diplomatice, la oficiile consulare de carieră ale României sau la autoritățile locale străine competente.

(5) Dacă un cetățean străin s-a căsătorit sau a decedat pe teritoriul României, ofițerul de stare civilă care a întocmit actul trimite, în termen de 5 zile de la înregistrare, un extras de pe actul respectiv D.E.P.A.B.D., care îl transmite misiunii diplomatice sau oficiului consular al țării respective acreditate și rezidente în România, potrivit obligațiilor izvorâte din tratate la care România este parte sau pe bază de reciprocitate. În situația misiunilor diplomatice sau oficiilor consultare acreditate, dar nerezidente în România, D.E.P.A.B.D. transmite, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, un extras de pe actul respectiv. Pentru cetățenii statelor semnatare ale Convenției nr. 16 a Comisiei Internaționale de Stare Civilă referitoare la eliberarea extraselor multilingve ale actelor de stare civilă, semnată la Viena la 8 septembrie 1976, la care România a aderat prin Legea nr. 65/2012, se transmit extrase multilingve ale actelor de căsătorie și deces.

(6) Dispozițiile alin. (5) nu se aplică pentru actele de stare civilă întocmite pentru solicitanții de azil/ beneficiarii protecției internaționale în România.”

6. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. – (1) Înregistrarea actelor și faptelor de stare civilă și înscrierea mențiunilor se fac la cerere, pe baza declarației solicitantului, sau din oficiu, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Numele de familie și prenumele se scriu așa cum rezultă din actele de identitate, din certificatele de stare civilă și din alte înscrisuri prezentate de solicitant sau primite de la autoritățile prevăzute de lege.

(3) Întocmirea actelor de stare civilă, precum și înscrierea mențiunilor se fac în limba română, folosindu-se alfabetul latin extins.”

7. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. – (1) Ofițerul de stare civilă este obligat să verifice realitatea celor declarate și concordanța acestora cu actele de identitate, certificatele de stare civilă și cu celelalte înscrisuri prezentate de declarant.

(2) Actul de stare civilă, întocmit în baza declarației, se semnează de către ofițerul de stare civilă și, după caz, de către declarant sau de către soți și martori.

(3) De la data prevăzută la art. 2 alin. (4), exemplarul I al actelor de stare civilă se semnează de către ofițerul de stare civilă și, după caz, de către declarant sau de către soți și martori, iar exemplarul II se semnează electronic.

(4) În cazul în care declarantul/soții nu poate/pot semna, ofițerul de stare civilă menționează aceasta pe actul de stare civilă, pe care îl semnează.

(5) Este interzis să se facă ștersături, răzuiri, prescurtări și adăugări în actele de stare civilă.”

8. La articolul 7, alineatele (1) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. – (1) Dacă nașterea sau decesul are loc în tren, pe o navă sau aeronavă ori într-un alt mijloc de transport în timpul călătoriei pe teritoriul României, întocmirea actului de stare civilă se face la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor al locului de coborâre sau de debarcare ori, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază are loc coborârea sau debarcarea.

.....

(7) În caz de mobilizare, război, participare a forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român, Ministerul Apărării Naționale sau, după caz, Ministerul Afacerilor Interne, pentru efectivele proprii, desemnează ofițerii de stare civilă care înregistrează actele și faptele de stare civilă ale militarilor, ale personalului civil, precum și ale altor categorii de participanți și le comunică serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale competente.”

9. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. – (1) Orice modificare intervenită în statutul civil al unei persoane, fie ca urmare a întocmirii unui act de stare civilă, fie dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă, printr-un act administrativ ori notarial, se comunică din oficiu, în termen de 10 zile lucrătoare de la data întocmirii actului de stare civilă sau de la data comunicării hotărârii judecătorești ori a actului administrativ/notarial, serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a întocmit actul de naștere, de căsătorie sau de deces al persoanei la care această modificare se referă, în vederea înscrierii mențiunilor corespunzătoare.

(2) În cazul actelor de stare civilă transcrise în registrele de stare civilă ale misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României, modificările prevăzute la alin. (1) intervenite în România se comunică din oficiu Direcției de Stare Civilă a Sectorului 1 al municipiului București, în vederea înscrierii mențiunilor.

(3) Ofițerii de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor actualizează SIEASC, fără a întocmi comunicări, în situația în care sunt create condițiile tehnice necesare.

(4) De la data prevăzută la art. 2 alin. (4), modificările intervenite în statutul civil al unei persoane se transmit informatic serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a întocmit exemplarul I al actului de naștere, de căsătorie sau de deces al persoanei la care această modificare se referă, în vederea înscrierii mențiunilor corespunzătoare.

(5) Înscrierea în actele de stare civilă, pe baza documentelor prevăzute la alin. (1), a mențiunilor referitoare la modificarea intervenită în statutul civil se poate face atât la cererea persoanei interesate cât și din oficiu.”

10. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. – În cazul în care ofițerul de stare civilă sau funcționarul cu atribuții de stare civilă refuză să întocmească un act sau să înscrie o mențiune ce intră în atribuțiile sale, persoana nemulțumită poate sesiza instanța competentă, potrivit legii.”

11. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) Pe baza actelor de stare civilă se eliberează certificate/extrase multilingve de naștere și de căsătorie titularilor sau reprezentanților legali ai acestora, iar certificatele/extrasele multilingve de deces, membrilor familiei, persoanelor îndreptățite ori, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale care a înregistrat decesul, altor persoane care justifică un interes legitim. Certificatele de stare civilă/extrasele multilingve se pot elibera și altor persoane împuternicite prin procură specială, precum și avocaților împuterniciți de către titulari sau de către reprezentanții legali ai acestora, în baza împuternicirii avocațiale emise cu respectarea prevederilor Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și funcționarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Statutului profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, cu modificările și completările ulterioare. În certificatele/extrasele multilingve de stare civilă nu vor fi preluate titlurile de noblețe, chiar dacă au fost înscrise în unele acte de stare civilă.

(2) În cazul în care certificatul de stare civilă nu a fost eliberat la data întocmirii actului, eliberarea acestuia se face la cererea scrisă a persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) Cererea se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare registrul de stare civilă sau de la domiciliul ori reședința persoanei interesate potrivit alin. (1).

(4) În cazul în care registrul de stare civilă nu se află în păstrarea autorității la care s-a depus cererea, aceasta solicită eliberarea certificatului/extrasului multilingv serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei competente, în termen de 3 zile.

(5) În situația în care exemplarul I al actului de stare civilă lipsește ori actele au fost predate Arhivelor Naționale, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăria competentă, care primește cererea, solicită extras, după caz, de pe actul ce se găsește în păstrarea serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor, a D.G.E.P.M.B. ori a Arhivelor Naționale, pe baza căruia întocmește și eliberează certificatul de stare civilă. Eliberarea extraselor de pe actele de stare civilă aflate în păstrarea Arhivelor Naționale la cererea structurilor de stare civilă și a celor competente ale Ministerului Afacerilor Interne, precum și a altor autorități publice se face gratuit.

(6) Prin excepție de la dispozițiile alin. (3) cererea privind eliberarea certificatelor de stare civilă se poate depune la sediul D.E.P.A.B.D., pentru următoarele situații:

a) când se solicită eliberarea actului de identitate în condițiile art. 14 alin. (6) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru soluționarea unor situații deosebite, legate de urgența demersului, cu aprobarea directorului D.E.P.A.B.D.

(7) D.E.P.A.B.D. eliberează certificate de stare civilă în scopul sprijinirii activităților specifice desfășurate de către structurile cu atribuții în domeniul ordinii publice și securității naționale, la solicitarea instituțiilor cu competențe în domeniu.

(8) Procedura eliberării certificatelor prevăzute la alin. (7) se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(9) Se interzice modificarea sau completarea fără drept ori plastifierea certificatelor de stare civilă. Certificatele de stare civilă plastifiate ori modificate sau completate fără drept sunt nule. Nulitatea se constată de către ofițerii de stare civilă, funcționarii din cadrul D.E.P.A.B.D. sau din cadrul serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor ori ofițerii de stare civilă din cadrul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României.

(10) Cererile privind procurarea și eliberarea certificatelor de stare civilă/extraselor multilingve ale cetățenilor străini ale căror acte și fapte de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în România, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale acestor țări, acreditate în România, precum și ale cetățenilor români aflați în străinătate, adresate misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României sau Ministerului Afacerilor Interne, sunt soluționate de către D.E.P.A.B.D.

(11) Transmiterea certificatelor de stare civilă/extraselor multilingve se face, după caz, prin Ministerul Afacerilor Externe, dacă acestea au fost solicitate prin misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României sau prin misiunile diplomatice și oficiile consulare acreditate în România.

(12) Certificatele de stare civilă eliberate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, de primăria unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actele și faptele de stare civilă sunt valabile și în străinătate. Extrasele multilingve sunt valabile numai în statele părți ale Convenției nr. 16 a Comisiei Internaționale de Stare Civilă.

(13) Certificatele de stare civilă/extrasele multilingve se completează în sistem informatic, sau, după caz, cu cerneală specială de culoare neagră, în condițiile legii.

(14) În situația prevăzută la art. 2 alin. (4) certificatul de stare civilă/extrasul multilingv se eliberează în baza registrului de stare civilă exemplarul II, în baza cererii depuse la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale sau la misiunile diplomatice/oficiile consulare de carieră ale României din străinătate.

(15) De la data prevăzută la art. 2 alin. (4), certificatele/extrasele multilingve ale actelor de stare civilă se pot emite, transmite și semna electronic.

(16) Pentru persoanele arestate preventiv sau care execută pedeapsa închisorii se pot elibera certificate de stare civilă în baza cererii formulate de acestea, avizată de conducerea arestului/penitenciarului, care o transmite pe bază de adresă serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei competent/competente.”

12. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care autoritățile investite cu atribuții de stare civilă și evidență a persoanelor constată că unele date din cuprinsul unui certificat de stare civilă nu corespund cu cele din actul pe baza căruia a fost eliberat, certificatul se reține și se trimite serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actul, în vederea anulării și eliberării unui nou certificat.”

13. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – Starea civilă se dovedește cu actele întocmite în registrele de stare civilă, precum și cu certificatele de stare civilă/extrasele multilingve eliberate pe baza acestora.”

14. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile art. 103 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, cu privire la dovada stării civile sunt

aplicabile și în cazul în care se solicită serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor sau primăriei unității administrativ-teritoriale competente reconstituirea sau întocmirea ulterioară a actelor de stare civilă.”

15. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – Întocmirea actului de naștere se face de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale/misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră, în a căru/cărei rază/circumscripție consulară s-a produs evenimentul.”

16. La articolul 14², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14². – (1) Când declarația de naștere a fost făcută după expirarea termenelor prevăzute la art. 14¹ alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la naștere, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale, respectiv a șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră al României, în a cărei rază/circumscripție consulară s-a produs evenimentul, în termen de până la 30 de zile de la data solicitării.

17. La articolul 14², după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dacă declarația de naștere a fost făcută după trecerea unui an de la data nașterii, întocmirea actului de naștere se face la cererea scrisă a declarantului, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale în a cărei rază s-a produs evenimentul, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al D.G.E.P.M.B. Înregistrarea nașterii se realizează în termen de 90 de zile de la data solicitării.”

18. La articolul 14², alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În situația prevăzută la alin. (1) și (1¹), întocmirea actului de naștere se face pe baza documentelor prevăzute la art. 14¹ alin. (2) sau (3), precum și a verificărilor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

.....
 (4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), actul de naștere se întocmește de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau din cadrul primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul părinților/au avut ultimul domiciliu părintii, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă nașterea nu a fost înregistrată în străinătate.”

19. La articolul 15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prenumele declarat la data înregistrării nașterii nu poate fi format din mai mult de trei cuvinte.”

20. La articolul 15, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă părinții nu au nume de familie comun sau există neconcordanță între prenumele copilului trecut în certificatul medical constatator al nașterii și declarația verbală a declarantului ori prenumele este format din mai mult de trei cuvinte, întocmirea actului de naștere se face pe baza declarației scrise și semnate de ambii părinți, din care să rezulte numele de familie și prenumele copilului.”

21. La articolul 15, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) În lipsa acordului părinților cu privire la numele de familie, instanța de tutelă hotărăște și comunică de îndată hotărârea rămasă definitivă serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăriei unității administrativ-teritoriale care a înregistrat actul de naștere.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), în actul de naștere întocmit cu ocazia declarării nașterii nu se completează numele de familie al copilului; certificatul de naștere se eliberează numai după înscrierea mențiunii privind stabilirea numelui de familie de către instanța de tutelă.”

22. La articolul 19, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Întocmirea actului de naștere al copilului găsit se face în termen de 30 de zile de la data găsirii acestuia, de către serviciul public comunitar de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria în a cărei/cărei rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul, pe baza dispoziției privind plasamentul în regim de urgență sau, după caz, a sentinței privind plasamentul, și a procesului-verbal întocmit și semnat de reprezentantul serviciului public de asistență socială, de reprezentantul unității de poliție competente și de medic.”

23. La articolul 20, alineatul (2) se abrogă.

24. La articolul 20, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Întocmirea actului de naștere se face pe baza procesului-verbal prevăzut la alin. (1), a certificatului medical constatator al nașterii, a dispoziției privind plasamentul în regim de urgență sau, după caz, a sentinței privind plasamentul, a răspunsului poliției cu privire la rezultatul verificărilor privind

identitatea mamei, a dispoziției de stabilire a numelui de familie și prenumelui copilului și a declarației de înregistrare a nașterii. ”

25. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. – (1) În cazurile prevăzute la art. 19 și 20, dacă nu se cunosc numele de familie și/sau prenumele copilului, acestea se stabilesc, prin dispoziție, de către primarul unității administrativ-teritoriale unde se înregistrează nașterea.

(2) Dacă identitatea mamei nu a fost stabilită, serviciul public de asistență socială în a cărui rază administrativ-teritorială a fost găsit copilul/părăsit de mamă în unități sanitare are obligația ca în termen de 48 de ore să declare în scris nașterea la serviciul public comunitar de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale competent/competentă, cu încadrarea în termenele prevăzute la art. 19 alin. (2) și art. 20 alin. (1).

(3) În situația prevăzută la alin. (2), ofițerul de stare civilă solicită primarului, în termen de 5 zile de la data solicitării înregistrării nașterii, emiterea dispoziției privind stabilirea numelui de familie și a prenumelui copilului și întocmește actul de naștere.

(4) Dispoziția privind stabilirea numelui de familie și a prenumelui copilului se emite de către primar în termen de 5 zile de la data solicitării.”

26. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. – (1) La înregistrarea nașterii, ofițerul de stare civilă atribuie cetățeanului român codul numeric personal, pe care îl înscrie în actul și certificatul de naștere, precum și în toate celelalte acte care privesc persoana în cauză.

(2) D.E.P.A.B.D. repartizează serviciilor publice comunitare județene/D.G.E.P.M.B., precum și misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României coduri numerice precalculate, în vederea înscrierii lor în actele de naștere întocmite și în certificatele eliberate în baza acestora.”

27. La articolul 23, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În cazul adopției se întocmește un nou act de naștere de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei unității administrativ-teritoriale în raza căruia/căreia se află domiciliul adoptatorilor/adoptatorului.

.....
 (3) În noul act de naștere întocmit, rubrica «Locul nașterii» se va completa cu datele înscrise în actul de naștere inițial.”

28. La articolul 24, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă la sediul misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră al României în a cărei/căruia circumscripție consulară își are domiciliul ori rezidența unul dintre viitorii soți, cetățean român.

(1²) Încheierea căsătoriei la sediul misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră al României poate avea loc doar dacă niciunul dintre viitorii soți nu deține și cetățenia din statele în care misiunea diplomatică/oficiul consular de carieră este acreditat.”

29. La articolul 25, alineatele (1) – (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria competentă, misiunea diplomatică ori oficiul consular de carieră unde urmează a se încheia căsătoria. În declarația de căsătorie, viitorii soți vor arăta că nu există niciun impediment legal la căsătorie și vor menționa numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei potrivit legii, legea aplicabilă regimului matrimonial, precum și, în cazul aplicării legii române, regimul matrimonial ales.

(2) Pentru motive temeinice, dacă unul dintre viitorii soți se află în imposibilitatea de a se deplasa la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, al primăriei competente, declarația de căsătorie se poate face și în afara sediului acestuia/acesteia, în fața ofițerului de stare civilă, cu aprobarea primarului.

(3) Ofițerul de stare civilă care primește declarația de căsătorie solicită viitorilor soți să prezinte actele de identitate, certificatele de naștere sau, pentru cetățeanul străin, după caz, extrasul de naștere/extrasul multilingv, certificatele medicale privind starea sănătății acestora, dovada desfacerii/încetării unei căsătorii anterioare, după caz, precum și:

a) autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care cere încuviințarea pentru încheierea căsătoriei, în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de rudenie firească sau adopție, în condițiile prevăzute de lege;

b) avizul medical, dovada încuviințării părinților/tutorelui și autorizarea, prin sentință definitivă, pentru încheierea căsătoriei, dată de instanța de tutelă în a cărei circumscripție are domiciliul minorul, în cazul existenței unor impedimente legate de vârsta matrimonială; dispozițiile art. 272 alin. (2) ultima teză și alin. (3) – (5) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

30. La articolul 25, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru cetățeanul străin, certificatul de naștere/extrasul de naștere/extrasul multilingv al actului de naștere se prezintă după caz, raportat la statutul acestuia în România.”

31. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – Ofițerul de stare civilă are obligația publicării declarației de căsătorie în ziua primirii acesteia, prin afișarea în extras într-un loc special amenajat la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau al primăriei, respectiv al misiunii diplomatice sau al oficiului consular de carieră unde urmează să se încheie căsătoria, precum și pe pagina de internet a acestuia/acesteia. După caz, declarația de căsătorie se transmite pentru afișare și la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau al primăriei unde celălalt soț își are domiciliul sau reședința.”

32. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. – (1) Căsătoria se încheie începând cu a 11-a zi de la depunerea declarației de căsătorie, dar nu mai târziu de a 30-a zi.

(2) Încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului prevăzut la alin. (1) poate fi încuviințată, pentru motive temeinice, dovedite cu documente justificative, de către primarul unității administrativ-teritoriale/șeful misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră al României unde urmează a se încheia căsătoria.

(3) Dacă de la data depunerii declarației de căsătorie au trecut 30 de zile și căsătoria nu a fost încheiată ori dacă viitorii soți doresc să modifice declarația inițială, cu privire la numele de familie și/sau regimul matrimonial, aceștia vor face o nouă declarație de căsătorie. Dispozițiile art. 26 se aplică în mod corespunzător.”

33. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. – La depunerea declarației de căsătorie și la încheierea căsătoriei între cetățeni străini, sau între aceștia și cetățeni români, dacă nu cunosc limba română, ori în cazul persoanelor cu handicap auditiv sau surdocecitate, se va folosi interpret și traducător autorizat sau, după caz, interpret autorizat al limbajului mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.”

34. La articolul 31, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cetățenii statelor cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență juridică în materie civilă sau de drept al familiei, precum și cetățenii statelor care nu au misiune diplomatică acreditată

în România, precum și cetățenii străini care încheie căsătoria la misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră ale României fac dovada îndeplinirii condițiilor de fond cerute de legea lor națională pentru încheierea căsătoriei, cu documente justificative eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie.

(3) În situația în care unul sau ambii viitori soți sunt cetățeni străini, documentele prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie însoțite de declarații notariale din care să rezulte că acesta/aceștia îndeplinesc condițiile necesare încheierii căsătoriei în fața autorităților române competente.”

35. După articolul 31 se introduce un nou articol, art. 31¹, cu următorul cuprins:

„Art. 31¹. – (1) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României încheie căsătorii între cetățeni români sau între cetățeni români și cetățeni străini, dacă cel puțin unul dintre viitorii soți, cetățean român, are domiciliul sau rezidența în circumscripția consulară a misiunii diplomatice ori a oficiului consular de carieră.

(2) Șefii misiunilor diplomatice și ai oficiilor consulare de carieră ale României nu încheie căsătorii, în condițiile prevăzute la alin. (1), dacă legislația statelor acreditate se opune expres în acest sens sau dacă statele acreditate nu recunosc aceste căsătorii.”

36. La articolul 32 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. – (1) Întocmirea actului de deces se face de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale/misiunii diplomatice sau oficiului consular de carieră al României în a cărui/cărei rază/circumscripție consulară s-a produs decesul, pe baza certificatului medical constatator al decesului și a declarației verbale făcute de oricare dintre membrii familiei decedatului sau, în lipsa acestora, de una dintre următoarele persoane:”

37. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) Declararea decesului se face în termen de 3 zile de la data încetării din viață a persoanei.

(2) Când decesul se datorează unei sinucideri, unui accident sau altor cauze violente, precum și în cazul găsirii unui cadavru, pentru întocmirea actului de deces este necesară și dovada eliberată de poliție sau de parchet, din care să rezulte că una dintre aceste autorități a fost sesizată despre deces.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), prin excepție de la prevederile alin. (1), termenul de 3 zile de declarare a decesului se calculează de la data eliberării certificatului medical constatator al decesului.

(4) În cazul în care decesul nu a fost declarat în termenul prevăzut la alin. (1) sau, după caz, alin. (3), întocmirea actului de deces se face în România cu aprobarea parchetului, și în străinătate, dacă autoritățile competente din statul unde s-a produs decesul confirmă că nu au obiecții cu privire la înregistrarea decesului cetățeanului român la misiunea diplomatică sau oficiul consular de carieră al României.”

38. La articolul 35, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. – (1) Certificatul medical constatator al decesului, în care se consemnează cauza decesului și data decesului în format an, lună, zi, se întocmește și se semnează de către medicul care a făcut constatarea.”

39. La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. – (1) Documentul cu care se face dovada identității persoanei decedate se reține de către ofițerul de stare civilă și se înaintează, în termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării decesului, după caz, serviciului public comunitar de evidență a persoanelor la care este arondată unitatea administrativ-teritorială care a înregistrat decesul, serviciului public comunitar pentru evidența și eliberarea pașapoartelor simple, serviciului județean pentru imigrări, pe raza căruia persoana decedată a avut ultimul domiciliu.”

40. La articolul 36, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Documentele de evidență militară depuse potrivit art. 32 alin. (2) se înaintează centrului militar zonal/județean/de sector pe raza căruia persoana decedată a avut ultimul domiciliu, lunar, până la data de 5 a fiecărei luni, pentru luna anterioară.”

41. La articolul 37, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 37. – (1) Întocmirea actului de deces privind un cadavru găsit se face de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărui/cărei rază a fost găsit.

(2) Înregistrarea cadavrului neidentificat se va face pe baza documentelor prevăzute la art. 32 și la art. 33 alin. (2), precum și a procesului-verbal întocmit de medic, care va cuprinde vârsta, sexul, locul unde a fost găsit cadavrul, data decesului în format an, lună, zi și cauza decesului.”

42. La articolul 38, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) După întocmirea actului de deces, ofițerul de stare civilă poate elibera declarantului, la cerere scrisă, o adeverință de înhumare sau de incinerare a cadavrului.

(2) Înhumarea sau incinerarea unui cetățean român sau de origine română al cărui deces s-a produs și s-a înregistrat în străinătate se face pe baza adeverinței de înhumare sau de incinerare a cadavrului eliberată de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale în a cărei rază urmează să se facă înhumarea ori incinerarea.”

43. La articolul 38, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația prevăzută la alin. (2) adeverința se întocmește pe baza:

a) certificatului/extrasului de deces eliberat de autoritățile străine, precum și a traducerii legalizate a acestuia sau a extrasului multilingv;

b) certificatului de deces eliberat de misiunea diplomatică sau de oficiul consular de carieră al României.”

44. La articolul 38, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Adeverința prevăzută la alin. (1) și (2) se eliberează într-un singur exemplar. În cazul în care declarantul decedatului nu mai deține adeverința de înhumare sau de incinerare, la solicitarea scrisă a acestuia sau a altei persoane care justifică un interes legitim se eliberează o altă adeverință.”

45. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. – Întocmirea actului de deces, în baza unei hotărâri judecătorești definitive declarative de moarte, se face din oficiu sau la cererea persoanei interesate, după caz, de către ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor sau primăriei unității administrativ-teritoriale de la ultimul domiciliu cunoscut al celui declarat mort.”

46. La articolul 39¹, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 39¹. – (1) Înregistrarea decedatului în situația prevăzută la art. 39 se face numai în baza hotărârii judecătorești definitive declarative de moarte, în care este prevăzută data decedatului în format an, lună, zi, precum și ultimul domiciliu cunoscut al celui declarat mort.

(2) În cazul hotărârilor judecătorești incomplete, ofițerul de stare civilă sau, după caz, persoana interesată solicită instanței stabilirea datei

decesului conform art. 49 alin. (2) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare și/sau stabilirea ultimului domiciliu cunoscut al celui declarat mort.”

47. La articolul 39¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Locul decesului se consideră a fi locul înregistrării decesului, în situația în care acesta nu rezultă din dispozitivul hotărârii judecătorești definitive declarative de moarte.”

48. După articolul 39¹ se introduce un nou articol, art. 39², cu următorul cuprins:

„Art. 39². – (1) În situația în care decesul s-a produs în străinătate și nu s-a înregistrat la autoritățile străine competente sau la misiunile diplomatice ori oficiile consulare de carieră ale României, actul de deces se întocmește de ofițerul de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale pe a cărui/cărei rază a avut domiciliul persoana decedată, după ce Ministerul Afacerilor Interne verifică, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, dacă decesul nu a fost înregistrat în străinătate.

(2) Întocmirea actului de deces se face cu aprobarea parchetului, a primarului unității administrativ-teritoriale și avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., în baza certificatului medical constatator eliberat de autoritățile străine apostilat/supralegalizat, după caz.”

49. La Capitolul II, titlul Secțiunii a 4-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 4-a

Întocmirea actelor de stare civilă prin transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine cetățenilor români”

50. Articolul 40 se abrogă.

51. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – (1) Actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite de autoritățile străine, au putere doveditoare în țară numai dacă sunt transcrise în registrele de stare civilă române.

(2) Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la înregistrarea actului sau faptului de stare civilă la autoritățile străine respectiv de la data dobândirii/redobândirii cetățeniei române, să solicite transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale

competent/competentă ori la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României.

(3) Transcrierea certificatelor/extraselor/extraselor multilingve de stare civilă se efectuează în străinătate cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice sau ai oficiilor consulare de carieră, iar în țară cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu/ultimul domiciliu avut în România al titularului sau al solicitantului, după caz, și avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului municipiului București, iar refuzul acestora se motivează.

(4) Transcrierea în registrele de stare civilă române ale misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare de carieră ale României, a certificatelor/extraselor/extraselor multilingve de stare civilă eliberate de autoritățile străine se face în cazul în care sunt respectate, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) actele sau faptele de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în prealabil la autoritatea din statul în care acestea s-au produs;

b) localitatea în care s-au produs și s-au înregistrat actele sau faptele de stare civilă se află în circumscripția consulară a misiunii diplomatice sau a oficiului consular de carieră al României.

(5) Transcrierea în registrele de stare civilă române a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve eliberate de autoritățile străine, care nu conțin toate rubricile prevăzute de certificatele de stare civilă române sau acestea nu sunt completate, se efectuează pe baza documentului original emis de autoritățile străine și a altor înscrisuri autentice, emise de autoritățile publice competente române sau, după caz, străine, care fac dovada datelor ce trebuie înscrise la rubricile respective, prezentate de solicitant.

(6) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve privind cetățenii români care nu au avut niciodată domiciliul în România, cu excepția celor care au redobândit cetățenia română sau cărora li s-a acordat cetățenia română, în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face cu aprobarea primarului sectorului 1 al municipiului București și cu avizul conform al șefului Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii de transcriere.

(7) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care nu au avut niciodată domiciliul în România se face în termen de 60 de zile de la depunerea cererii, după cum urmează:

a) cu aprobarea primarilor sectoarelor municipiului București și cu avizul conform al șefilor serviciilor publice comunitare locale de evidență a persoanelor ale sectoarelor municipiului București;

b) cu aprobarea primarilor municipiilor reședință de județ și cu avizul conform al șefilor serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor.

(8) Persoanele care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română și care au/au avut domiciliul în România depun cererea de transcriere a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă la Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale pe raza căruia/căreia se află:

a) ultimul loc de domiciliu avut în țară, înainte de pierderea cetățeniei române;

b) adresa imobilului în care a locuit înainte de dobândirea cetățeniei române, înscrisă în documentul eliberat de structura pentru imigrări;

c) domiciliul stabilit după redobândirea cetățeniei române în temeiul prevederilor art. 10 și 11 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare; în cazul în care persoanele dețin pașaport în care este menționat domiciliul din străinătate, competența aparține Direcției Publice de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București.

(9) Transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă privind cetățenii care au redobândit sau cărora li s-a acordat cetățenia română se face în termen de 60 de zile de la depunerea cererii, cu aprobarea șefilor misiunilor diplomatice ori ai oficiilor consulare de carieră, în cazul în care actele sau faptele de stare civilă s-au produs și s-au înregistrat în prealabil la autoritatea din statul în care acestea s-au produs, iar statul în care s-au produs și s-au înregistrat actele sau faptele de stare civilă se află în circumscripția misiunii diplomatice ori a oficiului consular al României.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (7) – (9) cererea de transcriere a certificatelor/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve ale actelor de stare civilă se depune, personal, de către titulari sau reprezentanții legali ai acestora, în termen de 6 luni de la data depunerii jurământului de credință față de România. Pentru minori cererea de transcriere poate fi depusă, de către unul dintre părinți sau, după caz, de reprezentantul lor legal, iar cei care au împlinit vârsta de 14 ani pot solicita și personal.

(11) Cetățenii români ale căror acte de stare civilă au fost înregistrate în localități care au aparținut României, iar în prezent se găsesc pe teritoriul altor state, pot solicita întocmirea actelor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei rază își au domiciliul, pe baza extrasului de pe actul de stare civilă ce se găsește în păstrarea Arhivelor Naționale, cu

aplicarea prevederilor art. 10 alin. (5). Transcrierea acestor extrase în registrele de stare civilă se face cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale de la locul de domiciliu al solicitantului și cu avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor sau, după caz, al șefului serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor al sectorului municipiului București.

(12) În situații temeinic justificate, pentru copiii cetățeni români aflați în străinătate față de care s-a dispus o măsură de protecție specială, șefii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României pot transcrie în registrele de stare civilă române, din oficiu, cu titlu gratuit, actele de stare civilă întocmite de autoritățile străine, la sesizarea autorităților străine competente ori, după caz, a autorităților române cu atribuții în materie de protecție a copiilor.

(13) Certificatele de naștere/extrasele de naștere/extrasele multilingve ale actelor de naștere emise de autoritățile străine, prin care s-a stabilit o altă filiație decât cea prevăzută de legea română, se transcriu în registrele de stare civilă cu aplicarea dispozițiilor art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare.

(14) În cazurile prevăzute la alin. (13), la rubrica mențiuni din actul și certificatul de naștere se înscrie:

a) în actul de naștere: «Act transcris în conformitate cu dispozițiile art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare»;

b) în certificatul de naștere: «Act transcris în conformitate cu dispozițiile art. 414 alin. (1) și art. 449 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare. Certificatul este valabil doi ani de la data înregistrării actului transcris».

(15) În cazul certificatelor de naștere/extraselor de naștere/extraselor multilingve ale actelor de naștere emise de autoritățile străine care nu conțin datele referitoare la tatăl copilului, deși mama era căsătorită la momentul concepției/nașterii copilului, se înscrie pe actul de naștere mențiunea prevăzută la alin. (14) lit. a); mențiunea prevăzută la alin. (14) lit. b) nu se înscrie pe certificatul de naștere.

(16) Este interzisă transcrierea certificatelor de stare civilă/extraselor de stare civilă/extraselor multilingve al actelor de stare civilă emise de autoritățile străine privind căsătoria dintre persoane de același sex ori a parteneriatelor civile încheiate sau contractate în străinătate.”

52. După articolul 41 se introduce un nou capitol, CAPITOLUL II¹ cuprinzând articolele 41¹ – 41¹⁸, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL II¹

Schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice

Art. 41¹. – (1) Cetățenii români pot obține, pentru motive temeinice, schimbarea pe cale administrativă a numelui de familie și a prenumelui sau numai a unuia dintre acestea, în condițiile prezentei legi.

(2) Sunt considerate ca întemeiate cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când numele este format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod;

b) când persoana în cauză a folosit, în exercitarea profesiei, numele pe care dorește să îl obțină, făcând dovada cu privire la aceasta, precum și asupra faptului că este cunoscută în societate sub acest nume;

c) când, din neatenția ofițerilor de stare civilă ori ca urmare a necunoașterii reglementărilor legale în materie, au fost efectuate mențiuni greșite în registrele de stare civilă ori au fost eliberate certificate de stare civilă cu nume eronate, în baza cărora au fost eliberate alte acte;

d) când persoana în cauză are nume de familie sau prenume format din mai multe cuvinte și dorește simplificarea acestuia;

e) când persoana în cauză este cunoscută cu un prenume și dorește adăugarea acestuia la prenumele inițial, cu respectarea dispozițiilor legale privind numărul maxim de cuvinte din care poate fi format prenumele;

f) când persoana în cauză poartă un nume de proveniență străină și solicită să poarte un nume românesc;

g) când persoana și-a schimbat numele de origine străină într-un nume românesc, pe cale administrativă, și dorește să revină la numele dobândit la naștere sau purtat anterior;

h) când părinții și-au schimbat numele pe cale administrativă, iar copiii solicită să poarte un nume de familie comun cu al părinților lor, cu respectarea dispozițiilor art. 41⁴;

i) când persoana în cauză solicită să poarte un nume de familie comun cu al celorlalți membri ai familiei;

j) când unul dintre soți sau ambii dorește/doresc schimbarea numelui de familie comun sau reunit purtat în timpul căsătoriei, cu respectarea dispozițiilor art. 282 din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și cu consimțământul celuilalt soț, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;

k) când persoana în cauză face dovada că a fost recunoscută de către părinte ulterior înregistrării nașterii, în formele prevăzute la art. 416 alin. (1) din Legea nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, însă, întrucât nu s-a încuviințat și purtarea numelui de familie al acestuia, nu există altă posibilitate de dobândire a numelui părintelui decât pe cale administrativă;

l) când prenumele purtat este specific sexului opus;

m) când persoanei i s-a încuviințat schimbarea sexului prin hotărâre judecătorească și solicită să poarte un prenume corespunzător, prezentând hotărâre judecătorească definitivă;

n) când persoana în cauză are numele schimbat în străinătate și nu are act administrativ străin, făcând dovada cu privire la aceasta cu pașaportul/actul de identitate emis de autoritățile străine;

o) alte cazuri temeinic justificate.

(3) Sunt de asemenea considerate justificate și cererile de schimbare a numelui în următoarele cazuri:

a) când persoana în cauză a adoptat minori și dorește ca aceștia să poarte un alt prenume;

b) când căsătoria a încetat prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, iar soțul supraviețuitor solicită să revină la numele de familie purtat anterior căsătoriei ori la numele de familie dobândit la naștere;

c) când în urma divorțului un fost soț revine la numele de familie purtat anterior și care provine dintr-o altă căsătorie, de asemenea desfăcută prin divorț, și dorește să poarte numele dobândit la naștere;

d) când în urma divorțului un fost soț păstrează numele de familie purtat în căsătorie și dorește un nume purtat anterior căsătoriei sau numele dobândit la naștere;

e) când în urma încetării căsătoriei prin moartea sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți celălalt soț se recăsătorește și, ca urmare a desfacerii acestei căsătorii, acesta dorește să poarte numele de familie dobândit la naștere;

f) când fostul soț dorește să poarte numele de familie pe care l-a avut în căsătorie, pentru a avea un nume comun cu copiii, cu consimțământul fostului soț, dat în forma autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;

g) când părinții au divorțat, iar părintele care a revenit la numele de familie avut anterior căsătoriei solicită pentru copil să poarte același nume de familie cu el;

h) când s-a desfăcut adopția unei persoane căsătorite care are copii minori și în urma desfacerii adopției persoana în cauză revine la numele de familie avut înainte de adopție și dorește schimbarea numelui de familie al copilului/copiilor pentru a purta nume de familie comun;

i) când unul dintre soți, la încheierea căsătoriei, a luat numele de familie al celuilalt soț, nume pe care acesta l-a dobândit prin adopție, iar ulterior încheierii căsătoriei are loc desfăcerea adopției și celălalt soț dorește să poarte nume de familie comun cu acesta;

j) când părintele căruia i-a fost încredințat un minor în urma divorțului solicită ca acesta să-i poarte numele de familie dobândit ca urmare

a încheierii unei noi căsătorii, cu consimțământul soțului și al celuilalt părinte al minorului, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă.

Art. 41². – Cererile de schimbare a numelui pe cale administrativă privind persoanele fără cetățenie domiciliată în România se soluționează în aceleași condiții ca și cele ale cetățenilor români.

Art. 41³. – (1) Persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă depune o cerere la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor, sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale în a căruia/cărei rază teritorială își are domiciliul sau a avut ultimul domiciliu, în cazul cetățenilor români cu domiciliul în străinătate. Cererea se depune personal sau prin împuternicit cu procură specială.

(2) Cererea de schimbare a numelui trebuie să fie motivată prin unul dintre cazurile prevăzute la art. 41¹ alin. (2) și (3) și să fie însoțită de următoarele acte:

a) actul de identitate și certificatele de stare civilă ale persoanei care solicită schimbarea numelui, original și fotocopie; originalul documentelor se restituie solicitantului;

b) un exemplar al Monitorului Oficial al României, Partea a III-a, în care a fost publicat, potrivit art. 41⁷, extrasul din cererea de schimbare a numelui, exemplar de la publicarea căruia să nu fi trecut mai mult de un an;

c) dacă este cazul, consimțământul persoanei al cărei nume se solicită a fi purtat, dat în formă autentică sau în fața ofițerului de stare civilă;

d) dacă este cazul, încuviințarea instanței de tutelă, în cazurile prevăzute de art. 41⁴;

e) pentru solicitanții care au împlinit vârsta de 14 ani, certificat de cazier judiciar;

f) orice alte documente pe care solicitantul le consideră necesare pentru motivarea cererii sale;

g) procură specială și copia actului de identitate al împuternicitului, în cazul în care schimbarea numelui este solicitată prin împuternicit cu procură specială.

Art. 41⁴. – (1) Pentru minor, cererea de schimbare a numelui se face, după caz, de părinți sau, cu încuviințarea instanței de tutelă, de către tutore. Dacă părinții nu se înțeleg cu privire la schimbarea numelui copilului, va hotărî instanța de tutelă.

(2) Când cererea de schimbare a numelui minorului este făcută de către unul dintre părinți, este necesar acordul celuilalt părinte, dat în forma autentică sau în fața ofițerului de stare civilă. Acordul nu este necesar în cazul

în care celălalt părinte este pus sub interdicție ori este declarat mort sau decăzut din exercițiul drepturilor părintești.

(3) În cazul în care minorul a împlinit vârsta de 14 ani, cererea va fi semnată și de acesta.

(4) Pentru persoana pusă sub interdicție, cererea de schimbare a numelui se face de către tutore, cu încuviințarea instanței de tutelă.

(5) În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, dispăruți, decăzuți din drepturile părintești ori declarați judecătorește morți și nu a fost instituită tutela, cererea de schimbare a numelui minorului se face de către structura publică specializată pentru protecția copilului din subordinea consiliului județean ori a consiliului local/al sectorului municipiului București.

Art. 41⁵. – (1) Schimbarea numelui de familie al minorului se poate cere odată cu schimbarea numelui de familie al unuia dintre părinți sau ulterior, pentru motive temeinice, cu respectarea dispozițiilor art. 41⁴.

(2) În situația în care ambii părinți solicită schimbarea numelui de familie, schimbarea numelui de familie al minorului este obligatorie și se realizează din oficiu.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), schimbarea numelui de familie a minorului care a împlinit vârsta de 14 ani se realizează numai cu consimțământul acestuia.

(4) Schimbarea prenumelui minorului se poate cere oricând.

Art. 41⁶. – Schimbarea numelui de familie al unuia dintre soți nu are efect asupra numelui de familie al celuilalt soț.

Art. 41⁷. – (1) Cererea de schimbare a numelui se publică, în extras, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, prin grija solicitantului.

(2) În aplicarea dispozițiilor alin. (1), extrasul cererii de schimbare a numelui cuprinde:

- a) numele de familie și prenumele;
- b) data nașterii;
- c) localitatea de domiciliu;
- d) numele de familie și/sau prenumele pe care urmează să îl/le poarte.

(3) Cererea de schimbare a numelui întemeiată în baza dispozițiilor art. 41¹ alin. (2) lit. c) este exceptată de la publicare. Cererea de schimbare a numelui format din expresii indecente, ridicole ori transformat prin traducere sau în alt mod poate fi exceptată de la publicare, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/directorului D.G.E.P.M.B.

Art. 41⁸. – Schimbarea numelui de familie și/sau a prenumelui nu se admite dacă împotriva solicitantului a fost dispusă în condițiile Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, o măsură de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate, pe durata existenței unei astfel de măsuri sau dacă în ultimii 5 ani solicitantul a fost:

- a) condamnat, pentru fapte săvârșite cu intenție;
- b) expulzat sau returnat din țările cu care România a încheiat acorduri în acest sens.

Art. 41⁹. – (1) În situația în care dosarul este incomplet ori soluționarea acestuia necesită aplicarea unei alte proceduri, precum și în situația prevăzută la art. 41⁸, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale care a primit cererea privind schimbarea numelui de familie și/sau prenumelui comunică în scris motivele pentru care cererea nu poate fi admisă.

(2) Dacă cererea este motivată prin unul dintre cazurile prevăzute la art. 41¹ alin. (2) și (3), serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale întocmește un referat, semnat de șeful serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/ofițerul de stare civilă, care cuprinde date referitoare la statutul civil al persoanei, proveniența numelui actual și a celui solicitat, rezultatul verificărilor efectuate în Registrul național de evidență a persoanelor, precum și propuneri asupra oportunității aprobării sau respingerii cererii.

(3) În cazul în care solicitantul are statut de apatrid, serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale solicită verificări în evidențele Centrului de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, denumit în continuare CCPI.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), CCPI verifică în evidențele proprii dacă există informații cu privire la faptul că solicitantul face obiectul vreunei investigații de natura celor aflate în competențele sale. În cazul în care solicitantul face obiectul unei astfel de investigații, CCPI informează, utilizând canalele corespunzătoare, autoritatea străină competentă cu privire la conținutul cererii solicitantului.

(5) CCPI informează în scris serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale cu privire la faptul că au fost realizate verificările necesare, fără a comunica și rezultatul acestora, cu excepția existenței unei informații referitoare la una dintre situațiile prevăzute la art. 41⁸.

(6) Serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, primăria unității administrativ-teritoriale nu va soluționa cererea în lipsa confirmării verificării prevăzute la alin. (5).

Art. 41¹⁰. – (1) Orice persoană interesată poate face opoziție la cererea de schimbare a numelui, cu excepția situației în care cererea de schimbare a numelui este exceptată de la publicare, în termen de 30 de zile de la publicarea extrasului din cererea de schimbare a numelui în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(2) Opoziția se face în scris, motivat, și se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la primăria unității administrativ-teritoriale în a cărei/cărei rază de competență teritorială își are domiciliul persoana care solicită schimbarea numelui pe cale administrativă.

Art. 41¹¹. – Cererea de schimbare a numelui, împreună cu toate actele prevăzute la art. 41³ alin. (2), referatul prevăzut la art. 41⁹ alin. (2) și rezultatul verificărilor prevăzute la art. 41⁹ alin. (5) și, dacă este cazul, cu opozițiile, se trimit spre soluționare serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B.

Art. 41¹². – (1) Serviciul public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., verifică dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de prezenta lege și, după analizarea temeiniciei cererii, precum și a opozițiilor făcute, propune, motivat, președintelui consiliului județean, respectiv primarului general al municipiului București, emiterea dispoziției de admitere sau de respingere a cererii de schimbare a numelui.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) se emite în cinci exemplare în termen de 30 de zile de la primirea documentelor prevăzute la art. 41¹¹.

Art. 41¹³. – (1) Două exemplare ale dispoziției de admitere a cererii de schimbare a numelui se trimit serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei la care a fost înregistrată cererea, care are obligația să informeze, de îndată, în scris, solicitantul.

(2) Dispoziția de schimbare a numelui produce efecte juridice de la data înmânării acesteia titularului. De la această dată solicitantul va purta numai numele dobândit prin dispoziția de schimbare a numelui.

(3) Dacă în termen de 90 de zile de la data transmiterii informării potrivit alin. (1) solicitantul nu se prezintă la sediul serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei pentru a i se înmâna dispoziția, în original, aceasta se restituie emitentului, care o clasează la dosarul de schimbare de nume.

(4) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (3), dispoziția nu mai produce efecte.

Art. 41¹⁴. – Dovada schimbării numelui se face cu dispoziția de admitere a schimbării numelui și cu noul certificat de stare civilă eliberat de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primărie pe baza dispoziției de admitere a schimbării numelui.

Art. 41¹⁵. – (1) Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui se comunică solicitantului de către serviciul public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., în termen de 10 zile de la emitere.

(2) Dispoziția de respingere a cererii de schimbare a numelui poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 41¹⁶. – Persoana căreia i s-a respins cererea de schimbare a numelui poate face o nouă cerere, dacă în susținerea acesteia au intervenit motive noi. Dacă cererea de schimbare a numelui a fost respinsă ca urmare a admiterii unei opoziții, se poate face o nouă cerere, în cazul în care se solicită același nume, numai după încetarea cauzelor care au determinat admiterea opoziției.

Art. 41¹⁷. – (1) Persoana al cărei nume de familie sau prenume a fost înregistrat în actele de stare civilă române tradus în altă limbă decât cea maternă ori cu ortografia altei limbi, poate cere înscrierea, prin mențiune pe aceste acte, a numelui de familie ori a prenumelui, tradus sau cu ortografia limbii materne, la rubricile care îl privesc pe titular și/sau la cele privind părinții.

(2) Cererea se depune personal sau prin împuternicit cu procură specială la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare registrul de stare civilă și se aprobă/se respinge de către primar.

(3) Cererea se poate depune de persoana prevăzută la alin. (1) și la primăria din localitatea de domiciliu, care o va trimite spre soluționare serviciului public comunitar local de evidență a persoanelor/primăriei unității administrativ-teritoriale competent/ă și va comunica solicitantului modul de soluționare.

(4) Efectele aprobării cererii se extind asupra copiilor minori ai persoanelor în cauză, iar când soții au nume de familie comun, efectele se extind și asupra celuilalt soț, dacă acesta din urmă își dă consimțământul, în ambele situații. Când soții au nume de familie diferite și nu se înțeleg în ceea ce privește extinderea efectelor aprobării asupra copiilor minori, decide instanța de tutelă.

(5) Mențiunile făcute în temeiul acestui articol se comunică în termen de 10 zile structurilor de evidență a persoanelor din cadrul serviciilor publice locale la care este arondată unitatea administrativ-teritorială care are în păstrare actele de stare civilă pe marginea cărora acestea au fost înscrise.

(6) Dispozițiile art. 41¹⁵ se aplică în mod corespunzător.

Art. 41¹⁸. – În cazul admiterii unei cereri de schimbare a numelui pe cale administrativă, persoana căreia i-a fost vătămat un drept sau un interes legitim recunoscut de lege poate solicita, pe cale judecătorească, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, anularea dispoziției de schimbare a numelui. Acțiunea în justiție poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data la care a luat cunoștință de schimbarea numelui și numai dacă persoana care o depune face dovada că, din motive obiective, neimputabile ei, nu a putut formula opoziția prevăzută la art. 41¹⁰.”

53. Articolul 42 se abrogă.

54. La articolul 43, literele a), h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) stabilirea filiației prin recunoaștere sau hotărâre judecătorească definitivă și încuviințarea purtării numelui;

.....
h) rectificare, modificare, completare sau anulare a actelor de stare civilă ori a mențiunilor înscrise pe ele;

i) schimbarea sexului, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești;”

55. La articolul 43, după litera i) se introduc două noi litere, lit. j) și k), cu următorul cuprins:

„j) punerea sub interdicție judecătorească;

k) ortografierea sau traducerea numelui.”

56. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. – (1) Cererile de înscriere a modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume, produse în străinătate, se depun personal sau prin împuternicit cu procură specială, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul pe marginea căruia urmează să se opereze mențiunea; modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume, produse în străinătate, se înscriu de ofițerul de stare civilă prin mențiune pe actele de stare

civilă, cu aprobarea șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B.

(2) Cererile depuse personal sau prin împuternicit cu procură specială, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României privind înscrierea modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume, produse în străinătate, se înscriu de ofițerul de stare civilă prin mențiune pe actele de stare civilă, cu aprobarea directorului D.E.P.A.B.D.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), hotărârile străine ale căror efecte sunt recunoscute, potrivit legii, prin hotărâre pronunțată în România de instanța competentă se înscriu fără avizul șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/ D.G.E.P.M.B./D.E.P.A.B.D.

(4) Cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la înregistrarea în străinătate a modificărilor intervenite în statutul civil sau cu privire la nume, să solicite, personal sau prin împuternicit cu procură specială, înscrierea mențiunilor în registrele de stare civilă române.”

57. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. – De la data prevăzută la art. 2 alin. (4), comunicările privind faptele de stare civilă, precum și cele referitoare la înscrierea mențiunilor în actele de stare civilă se realizează în sistem informatic.”

58. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. – (1) Înscrierea mențiunii de stabilire a filiației pe actul de naștere și, după caz, de căsătorie și de deces se face din oficiu sau la cererea celui interesat, pe baza actului de recunoaștere întocmit potrivit legii sau a hotărârii judecătorești definitive.

(2) În situația în care, ulterior, s-a încuviințat purtarea numelui de familie al părintelui față de care s-a stabilit filiația, mențiunea se înscrie și pe actele de naștere ale copiilor minori, iar în cazul copiilor majori, numai la cererea acestora, depusă personal sau prin împuternicit cu procură specială.”

59. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. – Desfacerea, anularea sau constatarea nulității adopției, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă, se înscrie, prin mențiune, pe actul de naștere inițial, pe cel întocmit în urma adopției, și, după caz, pe actul de căsătorie și pe actele de naștere ale copiilor minori ai celui adoptat, iar în cazul copiilor majori, numai la cererea acestora. Mențiunea se înscrie, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, personal sau prin împuternicit cu procură specială, pe baza hotărârii judecătorești definitive.”

60. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – Încetarea căsătoriei prin decesul sau prin declararea judecătorească a morții unuia dintre soți, constatarea nulității, anularea sau

desfacerea căsătoriei se înscrie prin mențiune pe actul de căsătorie și pe cele de naștere ale foștilor soți. Mențiunea se înscrie, din oficiu, pe baza comunicării primite de la ofițerul de stare civilă care a întocmit actul de deces, a hotărârii judecătorești definitive, a certificatului de divorț transmis de ofițerul de stare civilă sau de notarul public, ori la cererea persoanei interesate, personal sau prin împuternicit cu procură specială.”

61. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. – Mențiunea privitoare la schimbarea numelui se înscrie pe actele de stare civilă ale persoanei în cauză, potrivit legii, respectiv pe actele de stare civilă ale copiilor, după caz.”

62. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. – Mențiunile privind acordarea sau pierderea cetățeniei române se înscriu pe actul de naștere și, dacă este cazul, pe cel de căsătorie, pe baza comunicării transmise de D.E.P.A.B.D.”

63. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – (1) Persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (1) li se pot elibera certificate de stare civilă în care se înscriu mențiunile referitoare la modificările intervenite în statutul civil, iar, la cerere, și alte mențiuni, cu excepția celor privind adopția. Certificatele de stare civilă eliberate anterior se retrag și se anulează.

(2) În cazul căsătoriilor desfăcute prin divorț/încetate prin decesul unuia dintre soți certificatul de căsătorie se eliberează numai cu mențiunile corespunzătoare.

(3) Mențiunile prevăzute la alin. (1) se pot înscrie, la cerere, pe certificatele de stare civilă deținute de titulari în cazul în care acestea nu sunt deteriorate; în acest caz se menționează obligatoriu data înscrierii mențiunii, semnătura și parafa ofițerului de stare civilă.”

64. La articolul 54, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. – (1) Cererea de reconstituire sau de întocmire ulterioară a unui act de stare civilă, însoțită de documentele doveditoare, se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale competente să întocmească actul.”

65. La articolul 54, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) În situațiile prevăzute la art. 52 lit. b), cererea prevăzută la alin. (1) se depune la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau

primăria unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază se află domiciliul persoanei interesate.

(1²) Cererea prevăzută la alin. (1) se soluționează în termen de 30 de zile, cu avizul conform al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., prin dispoziție a primarului, care se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la emitere.”

66. La articolul 57, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 57. – (1) Anularea, completarea sau modificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe acestea se poate face numai în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive.

(2) În cazul anulării, completării și modificării actelor de stare civilă, sesizarea instanței judecătorești se face de către persoana interesată, de primăria unității administrativ-teritoriale, de serviciile publice comunitare locale sau județene de evidență a persoanelor ori de către parchet. Cererea se soluționează de judecătoria în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul acestora, pe baza verificărilor efectuate de serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor și/sau de primăria unității administrativ-teritoriale ori de alte instituții abilitate, precum și a concluziilor procurorului.”

67. La articolul 58, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. – (1) Rectificarea actelor de stare civilă și a mențiunilor înscrise pe marginea acestora se face în temeiul dispoziției primarului unității administrativ-teritoriale care are în păstrare actul de stare civilă, din oficiu sau la cererea persoanei interesate, cu avizul conform al șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/serviciului public comunitar de evidență a persoanelor al sectorului municipiului București.”

68. La articolul 58, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile alin. (1) se aplică și actelor de stare civilă aflate în păstrarea serviciilor județene ale Arhivelor Naționale/serviciului municipiului București al Arhivelor Naționale.”

69. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. – Anularea, completarea și modificarea unui act de stare civilă sau a unei mențiuni înscrise pe acesta, dispuse prin hotărâre judecătorească definitivă, precum și rectificarea unui act de stare civilă ori a mențiunilor înscrise pe acesta, aprobate prin dispoziție a primarului, se înscriu numai prin mențiune pe actul de stare civilă corespunzător.”

70. După articolul 60 se introduce un nou articol, art. 60¹, cu următorul cuprins:

„Art. 60¹. – (1) De la data prevăzută la art. 2 alin. (4), conținutul și forma exemplarului I al actelor de stare civilă completate informatic sunt prevăzute în anexele nr. 1A¹, 2A¹, 1B¹, 2B¹, 1C¹, 2C¹.

(2) Actele de stare civilă completate informatic se tipăresc pe hârtie specială, format A4. Hârtia are la mijloc stema României și o tentă de culoare, astfel: albastru pentru actul de naștere, roz pentru actul de căsătorie și cenușiu pentru actul de deces.”

71. La articolul 61, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 61. – (1) Numerotarea actelor se va face pe an calendaristic. Registrele de stare civilă se vizează, pentru deschidere și închidere, de către primar și ofițerul de stare civilă.

(2) Primul exemplar al registrelor de stare civilă se păstrează la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale unde s-a întocmit, iar al doilea exemplar se înaintează serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B.”

72. La articolul 61, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (2¹) – (2³) cu următorul cuprins:

„(2¹) Al doilea exemplar se înaintează în termen de 5 zile lucrătoare de la încheierea controlului anual asupra activității ofițerilor de stare civilă efectuat de către structurile de stare civilă din cadrul serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., dacă toate fișele din registru au fost completate.

(2²) Misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României trimit, prin Ministerul Afacerilor Externe, exemplarul I al actelor din registrele de stare civilă, pe măsura completării lor, la Direcția Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București, împreună cu documentele primare pe baza cărora s-a întocmit actul. Registrul cuprinzând exemplarul II al actelor de stare civilă se trimite, în termen de 30 de zile de la data când toate actele din registru au fost completate, la D.G.E.P.M.B.

(2³) De la data prevăzută la art. 2 alin. (4), exemplarul I al registrelor de stare civilă se păstrează la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale unde s-a întocmit, iar în cazul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare de carieră ale României acestea se transmit, prin Ministerul Afacerilor Externe, la Direcția

Publică de Evidență a Persoanelor și Stare Civilă a Sectorului 1 al Municipiului București.”

73. Articolul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. – (1) Serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B. și serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor/primăria unității administrativ-teritoriale care au în păstrare registre de stare civilă sunt obligate să asigure conservarea și securitatea acestora, cu respectarea legislației arhivistice în vigoare și a normelor interne de evidență și păstrare a arhivelor.

(2) Predarea-preluarea documentelor și gestiunii de stare civilă de către ofițerii de stare civilă se face în prezența unui reprezentant al serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B.”

74. La articolul 63 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) eliberarea certificatelor de stare civilă altor persoane decât cele prevăzute la art. 10 alin. (1);”

75. La articolul 63 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) necomunicarea la serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor ori, după caz, la primăriile competente, de către ofițerul de stare civilă, a mențiunilor, a copiilor de pe dispozițiile de admitere a schimbării numelui sau neînscierea mențiunilor pe actele de stare civilă;”

76. La articolul 63 alineatul (1), după litera d), se introduce o nouă literă, lit. d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) netransmiterea celui de-al doilea exemplar al registrelor de stare civilă la serviciul public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., în termenul prevăzut la art. 61 alin. (2¹);”

77. La articolul 63 alineatul (1), literele e), k), n) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) neprezentarea certificatelor de stare civilă sau a extraselor/extraselor multilingve eliberate de autoritățile străine pentru transcriere în registrele de stare civilă române, în termenul prevăzut la art. 41 alin. (2) sau, după caz, alin. (10);

.....
k) oficierea de către deservenții cultelor a serviciului religios în cazul căsătoriilor sau în vederea înhumării sau incinerării fără a li se fi prezentat

certificatul de căsătorie și, respectiv, certificatul de deces ori documentul prevăzut la art. 38 alin. (1);

.....
 n) netransmiterea în termenul legal a comunicărilor cu privire la înregistrarea nașterii cetățenilor români cu domiciliul în România ori a modificărilor intervenite în statutul civil al persoanelor, a actelor de identitate ale persoanelor decedate, serviciilor publice comunitare de evidență a persoanelor competente;

.....
 p) înhumarea sau incinerarea cadavrului fără prezentarea certificatului de deces ori documentul prevăzut la art. 38 alin. (1);”

78. La articolul 63 alineatul (1), după litera p), se introduce o nouă literă, lit. q), cu următorul cuprins:

„q) nerespectarea de către ofițerul de stare civilă a dispozițiilor privind căsătoria prevăzute la art. 26 – 31¹.”

79. La articolul 63 alineatul (1), litera r) se modifică și va avea următorul cuprins:

„r) nedeclararea modificărilor intervenite în străinătate în statutul civil sau cu privire la nume, în termenul prevăzut la art. 44 alin. (4);”

80. La articolul 63 alineatul (1), după litera r), se introduce o nouă literă, lit. s), cu următorul cuprins:

„s) nerespectarea dispozițiilor privind predarea-preluarea documentelor și gestiunii de stare civilă de către ofițerii de stare civilă, prevăzute la art. 62 alin. (2).”

81. La articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 100 lei la 500 lei.”

82. La articolul 63, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prin derogare de la dispozițiile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale la regimul actelor de stare civilă se prescrie în termen de 2 ani de la data săvârșirii faptei.”

83. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 63 alin. (1) lit. a), b), e), f), i), j), k), o), p), r) se constată și se sancționează de către ofițerii de stare civilă, cu excepția celor prevăzuți la art. 3 alin. (3); contravențiile prevăzute la literele a), b), o), și p) se constată și se sancționează și de către ofițeri sau agenți de poliție din cadrul Poliției Române.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 63 alin. (1) lit. a¹), c), d), d¹), g), h), l), m), n), q), s) se constată și se sancționează de către funcționarii cu atribuții de stare civilă din cadrul serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., desemnați prin dispoziție a șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B., precum și de specialiștii din cadrul D.E.P.A.B.D. anume desemnați prin dispoziția directorului D.E.P.A.B.D.”

84. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. – (1) La întocmirea actului de naștere, precum și a celorlalte acte de stare civilă, numele de familie și prenumele titularului se scriu în limba maternă, folosindu-se alfabetul latin extins.

(2) Numele de familie sau prenumele formate din două sau mai multe cuvinte se scriu cu cratimă.

(3) În situația transcrierii certificatelor/extraselor de naștere, dacă sunt incidente dispozițiile art. 2576 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările ulterioare, numele de familie și/sau prenumele se pot prelua așa cum rezultă din certificatul/extrasul de stare civilă eliberat de autoritățile străine.”

85. Articolul 67 se abrogă.**86. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 69. – (1) La cererea scrisă a D.E.P.A.B.D., a serviciilor publice comunitare județene/locale de evidență a persoanelor, a Direcției Generale de Pașapoarte, a serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, a oficiilor de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor, a instanțelor judecătorești, a parchetelor sau a poliției, instituțiile deținatoare transmit extrase pentru uz oficial, însoțite, după caz, de copii ale înscrisurilor care au stat la baza întocmirii actelor de stare civilă.

(2) Instituțiile cu atribuții în protecția copilului și Autoritatea Națională pentru Cetățenie pot solicita instituțiilor deținatoare, în situații justificate, extrase pentru uz oficial de pe actele de stare civilă.

(3) În cazuri punctuale, temeinic justificate, extrase pentru uz oficial de pe actele de stare civilă, se eliberează la cererea notarilor publici, camerei notarilor publici, Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România și executorilor judecătorești.

(4) Eliberarea extraselor în condițiile prevăzute la alin. (3) se face cu plata corespunzătoare a taxelor prevăzute de lege, cu excepția acțiunilor de interes public sau îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de lege.

(5) Dispozițiile alin. (1) – (4) sunt aplicabile și în cazul solicitărilor adresate serviciilor județene ale Arhivelor Naționale/serviciului municipiului București al Arhivelor Naționale pentru actele aflate în păstrarea acestora.

(6) La cererea scrisă a Ministerului Afacerilor Externe, adresată prin intermediul D.E.P.A.B.D., Direcția de Stare Civilă a Sectorului 1 al municipiului București transmite copii ale tuturor înscrisurilor care au stat la baza întocmirii actelor de stare civilă de către misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României.”

87. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70. – Comunicarea datelor înscrise în actele de stare civilă se poate face, în cazuri temeinic justificate, la cererea autorităților și instituțiilor publice, altele decât cele cu atribuții legale în materie, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale sau al sectoarelor municipiului București ori, după caz, a șefului serviciului public comunitar județean de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B. care are în păstrare actul.”

88. La articolul 72, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. – (1) Serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor, primăriile și misiunile diplomatice și oficiile consulare de carieră ale României, prin ofițerii de stare civilă, întocmesc buletine statistice de naștere, de căsătorie, de divorț și de deces.”

89. La articolul 72, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) De la data prevăzută la art. 2 alin. (4), datele aferente buletinelor statistice de naștere, de căsătorie, de divorț și de deces întocmite de ofițerii de stare civilă se transmit Institutului Național de Statistică în format electronic.”

90. Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 73. – (1) D.E.P.A.B.D. îndrumă și controlează, în condițiile legii, activitatea din domeniul stării civile la serviciile publice comunitare județene/locale de evidență a persoanelor și a structurilor de stare civilă din

cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor.

(2) Serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor/D.G.E.P.M.B. organizează îndrumarea și controlul metodologic al activității de stare civilă desfășurate de serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor și primăriile din cadrul unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează servicii publice comunitare locale de evidență a persoanelor de pe raza județului, respectiv a municipiului București și dispun măsuri privind conservarea și securitatea documentelor de stare civilă.

(3) De la momentul operaționalizării SIEASC, confecționarea actelor de stare civilă, a certificatelor de stare civilă și a extraselor multilingve ale actelor de stare civilă se realizează, centralizat, de către Imprimeria Națională, la solicitarea D.E.P.A.B.D.”

91. Articolul 74 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 74. – (1) D.E.P.A.B.D. asigură cerneala specială pentru completarea actelor de stare civilă, confecționarea registrelor, a certificatelor de stare civilă și a extraselor multilingve ale actelor de stare civilă și distribuirea, contra cost, a acestora serviciilor publice comunitare județene de evidență a persoanelor și a municipiului București, precum și Ministerului Afacerilor Externe. Celelalte imprimare auxiliare vor fi tipărite prin grija primăriilor unităților administrativ-teritoriale.

(2) Serviciile publice comunitare județene de evidență a persoanelor, respectiv D.G.E.P.M.B. asigură distribuirea, contra cost, către serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor/primăriile unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează aceste servicii de pe raza județului, respectiv a municipiului București a registrelor și a certificatelor de stare civilă, a extraselor multilingve ale actelor de stare civilă și a cernelii speciale.”

92. La articolul 76, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. – (1) Anexele nr. 1A, 1A¹, 2A, 2A¹, 1B, 1B¹, 2B, 2B¹, 1C, 1C¹, 2C și 2C¹ fac parte integrantă din prezenta lege.”

93. Anexa nr. 1A se modifică și va avea următorul cuprins:

MENTIONI:"

MENTIUNI:"

MENTIUNI:"

100. După anexa nr. 2B se introduce o nouă anexă, anexa nr. 2B¹,
cu următorul cuprins:

„ANEXA nr. 2B¹ (față)

AMBASADA/ CONSULATUL ROMÂNIEI LA _____

ACT DE CĂSĂTORIE Nr.

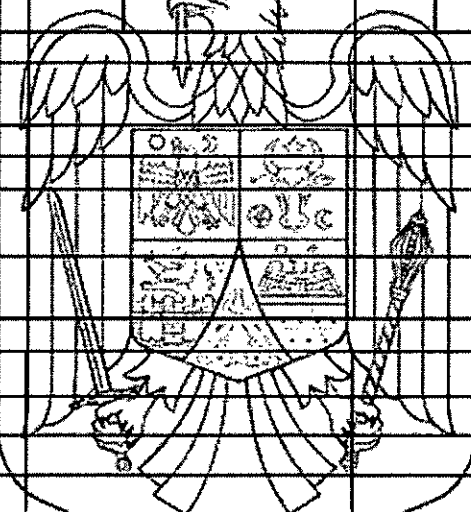
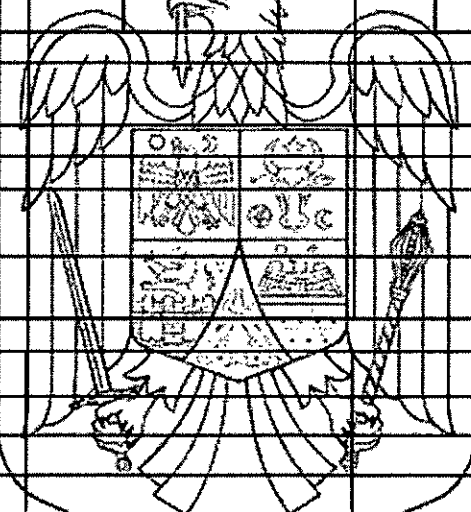
din: anul luna ziua

CODUL NUMERIC PERSONAL

Soțul

Soția

 S A A L L Z Z N N N N N C S A A L L Z Z N N N N N C

DATE PRIVIND SOȚII:		SOȚUL			SOȚIA		
Numele de familie							
Prenumele							
Data nașterii:		anul	luna	ziua	anul	luna	ziua
Locul nașterii	Localitatea						
	Județul						
	Țara						
Cetățenia							
Naționalitatea							
Domiciliul	Localitatea, strada, numărul						
	Județul						
	Țara						
DATE PRIVIND PĂRINȚII:							
TATA	Numele de familie						
	Prenumele						
MAMA	Numele de familie						
	Prenumele						

Potrivit învoielii, în căsătorie, numele de familie al soțului va fi

.....
iar al soției va fi

Văzând că publicația cerută de lege s-a efectuat în termen și că nu s-a făcut opoziție la această căsătorie, în temeiul consimțământului exprimat personal de fiecare dintre viitorii soți prezenți, noi, ofițer de stare civilă am încheiat prezentul act de căsătorie.

Semnături:

.....
Ofițer de stare civilă

.....
Soțul

.....
Soția

L.S.

MARTORI:

1. _____
(numele de familie și prenumele) (domiciliul/localitatea) (act de id; seria nr.) (semnătura)

2. _____
(numele de familie și prenumele) (domiciliul/localitatea) (act de id; seria nr.) (semnătura)

CERTIFICATE/EXTRASE MULTILINGVE ELIBERATE:

MENTIUNI:"

MENTIUNI:"

MENTIUNI."

Art. II. – Ordonanța Guvernului nr. 41/2003 privind dobândirea și schimbarea pe cale administrativă a numelor persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 323/2003, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. III. – Cererile în domeniul stării civile aflate pe rolul instanțelor sau depuse la serviciile publice comunitare locale de evidență a persoanelor/primăriile competente, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se soluționează potrivit dispozițiilor legale în vigoare la data depunerii acestora.

ART. IV. – (1) Dispozițiile prevăzute la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Dispozițiile prevăzute la art. I pct. 74 – 83 din prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei legi.

ART. V. – Ordinul ministrului afacerilor interne prevăzut la art. 10 alin. (8) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificat prin prezenta lege, se adoptă în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. VI. – În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va modifica și/sau completa conform prevederilor prezentei legi Hotărârea Guvernului nr. 64/2011 pentru aprobarea Metodologiei cu privire la aplicarea unitară a dispozițiilor în materie de stare civilă, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VII. – Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VASILE DANIEL SUCIU

p. PREȘEDINTELE
SENATULUI

VIRGIL GURAN

București,
Nr.